

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **A. Z.**, bytem H. 395/6, O., zast. JUDr. Evou Fryšovou, advokátkou se sídlem 8. května 10, Olomouc, proti žalované **Policii České republiky, Krajské ředitelství Olomouckého kraje**, se sídlem Kosmonautů 10, Olomouc, **o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2006, blok č. G 2015437, série DG/2005, ve věci přestupku,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2006, blok č. G 2015437, série DG/2005, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně JUDr. Evy Fryšové náhradu nákladů řízení ve výši 19.280 Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil 17. 8. 2006 v 11:55 hodin v Olomouci na tř. Svobody tím, že telefonoval při řízení motorového vozidla. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí rozhodnutím vůbec není. Žalobce byl zastaven hlídkou Policie v Olomouci na tř. Svobody a obviněn z držení hovorového zařízení. S tím však zásadně nesouhlasil, avšak policisté mu hodlali uložit blokovou pokutu, začali vypisovat pokutový blok, ten však žalobce odmítl podepsat, protože nesouhlasil ani se spácháním přestupku ani s provedením blokového řízení. Žalobci není jasné, proč policisté blok nezhodnotili a jak mohli údaje z něj oznámit registru řidičů. V bloku není uvedeno ani číslo občanského průkazu žalobce. Pokutu žalobce neplatil a nedostal ani složenku. Především žalobce namítl, že nebyly plněny podmínky blokového řízení, žalobce nesouhlasil s tím, že by spáchal přestupek, ten nebyl spolehlivě zjištěn a v žádném případě nebyl žalobce ochoten pokutu zaplatit. Pokud policista vypsál pokutový blok, nebylo to se souhlasem žalobce, o vypsání bloku a jeho dalších osudech žalobce nebyl informován a nemohl jej napadnout dříve. Až na základě výpisu z registru řidičů žalobce zjistil, že na základě předmětného bloku byl proveden záznam. Podle žalobce blok není rozhodnutím, protože nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho vydání a neudělením souhlasu žalobce neměla žalovaná pravomoc k vydání tohoto rozhodnutí, proto jej považuje za nicotné. Proto žalobce navrhl jeho zrušení. K žalobě doložil žalobce dopis žalované ze dne 21. 4. 2011 o zaslání pokutového bloku.

[3] Ve vyjádření žalovaná uvedla, že podle podkladových materiálů, které zasílá i soudu, byl přestupek spolehlivě zjištěn a projednán. Skutečnost, že žalobce spáchal přestupek tím, že držel hovorové zařízení, byla sdělena žalobci nprap. Jiřím Benešem, který rovněž žalobci sdělil, že přestupek se dá vyřešit v blokovém řízení, a to uložením blokové pokuty. Žalobce s projednáním v blokovém řízení souhlasil a blokovou pokutu 1.000 Kč na místě zaplatil. Policista vypsál pokutové bloky série DG/2005 č. G 2015437 až 46 á 100 Kč jako doklad o zaplacení pokuty a do nich zapsal číslo řidičského oprávnění žalobce EK 952404. Policista postupoval v souladu se zákonem a interním aktem řízení (závazným pokynem policejního prezidenta č. 140/2005 ze dne 29. 12. 2005), který upravoval postup příslušníků a zaměstnanců Policie ČR při manipulaci s bloky k ukládání pokut a bloky na pokutu na místě zaplacenou. Podle tohoto pokynu se nevyžadovalo, aby obviněný z přestupku na dílu A pokutového bloku svým podpisem potvrdil vydání dílu B pokutového bloku. Na základě žádosti byla kopie předmětného pokutového bloku dne 21. 4. 2011 zaslána právnímu zástupci žalobce Bc. Petru Marešovi. Jednalo se o administrativní úkon policejního orgánu a nikoliv o oznámení rozhodnutí. Žalovaná odkázala na zaslání podkladové materiály a navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

[4] V replice žalobce uvedl, že tvrzení žalované, že byl přestupek spolehlivě zjištěn, nemá oporu ve faktickém stavu, protože se spácháním přestupku nesouhlasil a odmítl zaplatit pokutu. Tvrzení, že žalobce zaplatil pokutu a obdržel pokutové bloky, je nepravdivé a nepodložené jakýmkoli relevantními důkazy. Na blocích, které jsou považovány za doklad o zaplacení, je v dolním levém rohu uvedeno: „Neplatí jako stvrzenka“. Pro vznik závazného pokynu, který zmiňuje žalovaná, neexistuje zákonem stanovený postup. Postup policie podle tvrzení žalobce byl v rozporu s tímto pokynem, k čemuž se po čtyřech letech policista zřejmě nepřiznává. Dále žalobce namítá, že z úředního záznamu policisty, který prováděl blokové řízení 17. 8. 2006, sepsaného 28. 6. 2011, není jasné, co si skutečně policista pamatuje

a co jsou domněnky, jaké šetření prováděl, koho se ptal a z jakých dokumentů vycházel.

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 17. 8. 2006.

[6] Ke včasnosti žaloby soud poukazuje na shodná tvrzení účastníků řízení a doklad žalované vyžádaný soudem o tom, že byla kopie předmětného pokutového bloku dne 21. 4. 2011 zaslána zástupci žalobce Bc. Petru Marešovi. Soud připustil přezkum napadeného rozhodnutí z důvodu práva na spravedlivý proces a přístupu k soudu a spravedlnosti a současně proto, že v souzené věci otázka, kdy se žalobce dozvěděl o napadeném rozhodnutí, byla samotným jádrem jeho přezkumu, dokazování a celé věci (shodně jako ve věci souzené zdejší soudem pod sp. zn. 76A 12/2011, rozhodnuté usnesením o odmítnutí pro opožděnost dne 26. 9. 2012, dostupném na www.nssoud.cz v části Rozhodovací činnost a Judikatura správních soudů – ke dni sepsání rozsudku nezveřejněno - anebo na dotaz podle zákona č. 106/1999 Sb.; v poukazované věci bylo jednoznačně prokázáno, že se žalobce dozvěděl o rozhodnutí vydaném v blokovém řízení v den jeho vydání). Z provedeného dokazování výzvami k součinnosti správním orgánům a včas došlými odpověďmi soud zjistil, že žalobce se o obsahu napadeného rozhodnutí kvalifikovaně nedozvěděl dříve než v dubnu 2011. V případě, že by se v průběhu soudního řízení správním potvrdila jako pravdivá verze žalobce anebo se neprokázala verze žalované).

[7] Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám zjistil z úředního záznamu nrap. J. B. ze dne 28. 6. 2011, že téhož dne byl jmenovaný seznámen s žalobou a uvedl k věci, že vzhledem ke značnému časovému odstupu od spáchání přestupku si není schopen zcela jasně a přesně vzpomenout, na jakém místě byl žalobce hlídkou zastaven ani na složení policejní hlídky. Jmenovaný vyšel z tvrzení žalobce v žalobě o době a místě spáchání přestupku a uvedl, že žalobce zastavila hlídka, která mu sdělila podezření ze spáchání přestupku a že se přestupek dá řešit v blokovém řízení uložením pokuty 1.000 Kč. S tím žalobce jednoznačně souhlasil, neboť jednou z podmínek tohoto řízení je ochota souhlasit se zaplacením pokuty. Na místě byla vypsána bloková pokuta, kterou žalobce uhradil v hotovosti. Protože pokuta byla uhrazena, nebyl důvod ke znehodnocení bloku nebo předání složenky. Po uhrazení pokuty ve výši 1.000 Kč bylo vydáno žalobci 10 ks pokutových bloků, díl B, jak je běžné. Podpis žalobce nebyl v roce 2006 vyžadován. Do pokutového bloku se zapisovalo pouze číslo občanského nebo řidičského průkazu. V případech nesouhlasu obviněných z přestupku s blokovým řízením toto řízení není možné a celá věc je oznámena správnímu orgánu. Jmenovaný policista dal v úředním záznamu k zamyšlení to, proč žalobce na místě uhradil pokutu 1.000 Kč, když s projednávaným přestupkem nesouhlasil. Složenka na uhrazení pokuty se dává pouze v případech, kdy obvinění z přestupku je „vystavena pokuta na místě nezaplacená“. To se ale netýká souzené věci.

[8] V závazném pokynu policejního prezidenta č. 140 ze dne 29. 12. 2005 je mj. stanovena skartační lhůta pro pokutové bloky v délce 3 roky (čl. 3 odst. 5), resp. 5

let u znehodnocených pokutových bloků, které přestupci neuhradili (čl. 3 odst. 6). Podle čl. 5 odst. 1 na zadní stranu dílu „A“ uvede policista rodné číslo přestupce, příp. způsob, jakým byla totožnost zjištěna při nepředložení dokladu totožnosti. Jako potvrzení o zaplacení oddělí policista díl „B“ pokutového bloku, který vydá přestupci. Totéž platí pro pokuty na místě nezaplacené podle čl. 5 odst. 2 pokynu. Podle čl. 5 odst. 3 před předáním dílu „B“ bloku na pokutu na místě nezaplacenou policista nechá přestupci podepsat díl „A“ bloku. Podle čl. 7 odst. 4 vybrané finanční prostředky policista předává pověřenému pracovníkovi, který je odvádí k vyúčtování určenému pracovníkovi nebo je odvede celnímu úřadu a doklad o platbě předá určenému pracovníkovi. Podle čl. 7 odst. 5 se doklady o odvodu částek vybraných na pokutách zakládají v dokumentaci k evidenčnímu číslu pokutových bloků.

[9] Na pokutovém bloku je zapsáno nad číslem bloku „EK 952 404“. V dolní části je uvedeno „X“.

[10] Žádostí ze dne 13. 1. 2011 požádal zástupce žalobce o zaslání pokutového bloku ze dne 17. 8. 2006.

[11] Soud si dne 18. 7. 2012 vyžádal od žalované sdělení, zda jsou svědci, kteří by ve věci mohli vypovídat, zda jsou jiné důkazy o spáchání přestupku, na které části bloku je podpis žalobce a dále soud požádal žalovanou, necht' podrobně sdělí, jakým způsobem v srpnu 2006 probíhalo předání vybrané pokuty dalším zaměstnancům žalované (včetně zúčtovacích dokladů na pokladně nebo na účet apod.).

[12] Podle odpovědi žalované na výzvu soudu ze dne 27. 7. 2012 si policista J. B. nepamatuje, kdo byl přítomen zjištění přestupku a nevybavuje si to ani nikdo z tehdy sloužících policistů. S ohledem na charakter výkonu služby J. B., která nebyla standardní hlídkovou, nelze již jednoznačně určit, kdo z dalších policistů byl na místě přítomen. Podle pokynu č. 87/2004 nebyl tehdy vyžadován podpis žalobce na bloku u pokuty na místě zaplacené. Žádné další zpřesňující informace, podklady a důkazy již nejsou k dispozici.

[13] Na výzvu soudu, jaký měl žalobce řidičský průkaz a zda došlo k jeho odcizení v době spáchání přestupku, Magistrát města Olomouce sdělil, že číslo řidičského průkazu žalobce od 3. 8. 1998 do 31. 5. 2010 bylo AM 193690.

[14] Na výzvu soudu, jaký měl žalobce občanský průkaz v době spáchání přestupku a zda došlo k jeho odcizení v této době, Magistrát města Olomouce sdělil, že žalobce měl ke dni 17. 8. 2006 v držení občanský průkaz č. EK 952404.

[15] Podle sdělení Městského úřadu Konice provozovatelem vozidla RZ OCN 59-80 od 1. 3. 2000 do 27. 10. 2006 byl žalobce.

[16] Při jednání soudu zástupce žalované uvedl, že blokové řízení proběhlo v pořádku se všemi náležitostmi a důkazem je platba pokuty, což potvrzuje i zápis z knihy zásob a cenností, kterou žalobce předložil v originále k důkazu soudu a do spisu založil kopii ze strany 6 s vyznačeným vyúčtováním bloků policisty B. ze dne 28. 8. 2006. Zástupce žalované nesouhlasil s tím, že žaloba byla podána včas, protože Policii ČR zůstal 17. 8. 2006 díl B pokutového bloku na místě zaplaceného.

Stanovení lhůty od dubna 2011 není správné, protože v dubnu 2011 byla zaslána jen informace o blokové pokutě, a proto lhůta k podání žaloby nebyla dodržena.

[17] Zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce předmětného dne jel v Olomouci a zastavila ho Policie, byl nařčen, že telefonoval, on netelefonoval a nesouhlasil s blokovou pokutou, ta nebyla vystavena. Není proto jasné, proč nebyla znehodnocena. Zástupkyně uvedla, že studovala jiné blokové pokuty uložené v roce 2006 a běžně je obvinění z přestupku podepisovali, což zástupkyně žalobce navrhla k důkazu. S ohledem na důkazní situaci dnes je těžko možné sehnat svědka policistu, šlo o akční zásah, jak vyplynulo z vyjádření žalované. Neexistuje důkaz, který by zpochybnil tvrzení žalobce. Zástupkyně žalobce uvedla, že důkaz předložený žalovanou je bezpředmětný, pokud policista J. B. neznehodnotil pokutový blok, jak bylo dohodnuto na místě, protože žalobce s pokutou nesouhlasil, blok nepodepsal a pokutu nezaplatil. Pak je pochopitelné, že musel asi po 10 dnech, kdy prováděl vyúčtování, vyřešit účetní schodek, který by měl následky pro jeho další zaměstnání. Otázka byla, co si asi po 10 dnech pamatoval a jak to sedělo, vyřešit to musel. Kniha není listina, která by prokazovala, jak se fakticky skutek odehrál. Zástupkyně žalobce má námítky proti správnosti a pravosti uvedených údajů v knize. Na podporu žalobních tvrzení navrhla provést výslech žalobce.

[18] Zástupce žalované uvedl, že nadpraporčík J. B. nemá žádné kázeňské přestupky a pokud žalobce tvrdí, že z jeho strany došlo k nějaké manipulaci, měl by to prokázat.

[19] Zástupkyně žalobce předložila soudu v kopii rozhodnutí Policie ČR – Okresní ředitelství Třebíč, dopravní inspektorát, ze dne 14. 8. 2006, o udělení pokuty v blokovém řízení P. F., č. H038 0706, série DH/2005, a navrhla provést důkaz tímto rozhodnutím k prokázání toho, že v roce 2006 přestupci podepisovali blokové pokuty. Soud tento důkaz provedl.

[20] Zástupce žalované k důkazu uvedl, že blok v souzené věci byl vyplněn podle vnitřních předpisů žalované – Krajského ředitelství Olomouc, dopravní inspektorát. Jiné krajské ředitelství mohlo mít jinou vnitřní právní úpravu.

[21] Žalobce k výzvě soudu k souvislému vyličení uvedl, že neví, který rok to bylo, ten den měl druhou kontrolu od Policie ČR, zastavila ho hlídka u Komerční banky, auto za ním houkalo. Žalobce byl obviněn, že telefonoval a policista po něm chtěl doklady, ty mu žalobce předal. Policista uvedl, že jsou dva a že žalobce viděli a mluvil o pokutě 500 Kč. Pak odešel dozadu k autu, za tři až pět minut se vrátil, mluvil o 1.000 Kč. Žalobce s tím nesouhlasil, pokutu nezaplatil a byl poučen, že ho pozvou před komisi. Pak mu žádné předvolání nepřišlo a považoval věc za vyřízenou. Všechny přestupky si pamatuje, ale tento se dozvěděl až z rozhodnutí. Žalobce uvádí, že předmětné jednání bylo kolem poledne, před tím byl kontrolován hlídkou Policie ČR u garáží a den před tím byl také kontrolován hlídkou Policie ČR.

[22] K dotazu zástupkyně žalobce uvedl, že neví, který rok měl být údajný přestupek spáchán, bylo to hodně dávno. Na dotaz, co měl za auto, žalobce uvedl, že Hyundai, automat, a v něm byla sada handsfree. K dotazu, jaká měla vozidla skla, žalobce uvedl, že tónovací, a na dotaz, zda viděl druhého policistu, žalobce uvedl, že ho neviděl. K dalším dotazům žalobce uvedl, že pokutu neplatil, s přestupkem nesouhlasil, blok nepodepisoval a protože vždy měl ve všech autech sadu handsfree,

ani telefonovat nemohl. Na dotaz, zda jel sám, žalobce uvedl, že ne, že jel se synem a jeli za účetní na Pavelčákovu ulici.

[23] K dotazu zástupce žalované, zda žalobce vyplňoval nějaký dokument o tom, že bude předvolán ke komisi, žalobce uvedl, že ne, že je pravda, že policista měl v ruce papíry, tj. žalobcovy doklady, a jestli měl nějaké jiné papíry, to neví. K dotazu zástupce žalované, zda i přední sklo je tónované, že to podle vyhlášky není možné, žalobce uvedl, že není, a na dotaz, zda je do vozidla vidět, žalobce uvedl, že se synem se hádal, že zezadu jsou opěrky, takže nemohlo být nic vidět a že kdyby auto Policie ČR nezahoukalo, neviděl by ho, bylo zezadu.

[24] Svědek nadpraporčík J. B. uvedl, že se již vyjádřil formou úředního záznamu v roce 2011 a na tento záznam odkazuje. Nic dalšího neví, a pokud by věděl, bylo by to obsahem tohoto záznamu. Na dotaz soudu, zda poznává zde přítomného žalobce, svědek uvedl, že ne, bohužel.

[25] K dotazu soudu, zda žalobce poznává policistu, žalobce uvedl, že svědka nepoznává.

[26] Na dotaz zástupkyně žalobce, kolik denně uloží pokut, svědek uvedl, jestli dnes nebo v roce 2006, dnes pokuty neukládá, v roce 2006 to bylo teoreticky 2-3 denně, teda za službu. Na dotaz zástupkyně, kdyby neměl službu, svědek uvedl, že neví, jak by to mohl udělat. Na dotaz, jak to obecně fungovalo, jaké úkony se činily po uložení pokuty, svědek uvedl, že když vypíše blok, po zaplacení předá příslušné ústřížky a peníze odevzdává osobě odpovědné za inventury. Na dotaz zástupkyně žalobce, co by se stalo, když by to neudělal, svědek uvedl, že s tím se nesetkal. Na dotaz zástupkyně, zda byli policisté poučeni, co by se stalo, kdyby peníze neodevzdali, jestli by to mělo kárné následky, svědek uvedl, že to by nebylo možné, že to by nebyl policista, smrdělo by to vyhazovem. Na dotaz, jak fungoval zápis do EKŘ, svědek uvedl, že to nedělá, že neví, jak dlouho to trvá. Na dotaz, komu pak předává policista bloky, svědek uvedl, že blok je součástí x bloků a že se to zadávalo ten den do počítače. Nadřízený to pak oznamoval EKŘ. Na dotaz zástupkyně žalobce, kam se obecně ukládají peníze obdržené během služby nebo mimo službu, svědek uvedl, že mimo službu to nejde a že policista má hmotnou odpovědnost a peníze má u sebe a jinak se dávají do trezoru a každý policista má svůj trezor na stálé službě, klíče má on a nadřízený.

[27] K dotazu soudu, zda je záznam v počítači dnes dohledatelný, svědek uvedl, že podle jeho názoru ano, a že by uložená pokuta byla evidována pod č. j. uvedeným v úředním záznamu.

[28] Zástupce žalované sdělil, že výpis z knihy cenin na č. I. 42 soudního spisu dokazuje, že pokuta byla udělená a že byly předány peníze a složená hotovost. Zápis neukazuje na konkrétní blok, ale souvislou řadu bloků, přičemž číslo přezkoumávaného bloku do této řady zapadá. Zástupce žalované žádala, aby se k zápisu vyjádřil svědek a byl mu předložen.

[29] Svědek po předložení tohoto zápisu vypověděl, že je to jeho podpis a je tam podpis osoby, která má na starosti bloky a je to doklad o tom, že předal bloky za 5.000 Kč a převzal další nové bloky za 5.000 Kč, čísla souhlasí. K dotazu soudu na předloženou kopii přezkoumávaného bloku, zda je to podpis svědka, zda ho

vypisoval, svědek uvedl, že je tam jeho evidenční číslo tak, jak bylo zjištěno soudem z jeho služebního průkazu, že blok vypisoval a je to jeho podpis.

[30] Zástupce žalovaného se svědka dotázal, zda je předložený blok vypsán řádně dle pokynu účinného v roce 2006 s tím, že tam chybí podpis, a svědek řekl, že se tam tehdy psalo číslo občanského nebo řidičského průkazu nebo pasu a SPZ a nebyl třeba podpis. Dnes jsou nově bloky s podpisem a s tím, že přestupce potvrzuje převzetí dílu B bloku.

[31] K dotazu zástupkyně žalobce, jak bylo dokazatelné, že někdo spáchal přestupek, když bloky nebyly podepsány, protože jsou známy případy z médií, svědek uvedl, že v případě bloku na pokutu na místě nezaplacenou by musel přestupce blok podepsat i v roce 2006 byl by mu dán ústřížek, který musí do 14 dnů uhradit, v případě, že by mu byla vypsána bloková pokuta, a přestupce by uvedl, že nemá peníze na uhrazení pokuty, musela by být stornována, v případě, že by nebyla stornována, vzniklo by manko. V případě, že by nesouhlasil s blokovým řízením a blok by byl vypsán, musel by se blok stornovat a věc by šla do správního řízení. Na dotaz zástupkyně, zda by bylo možné vložit další pokutu a použít na to již předem vypsáný blok, když by přestupce ten blok fakticky neviděl, svědek uvedl, že to by nebylo možné, protože v bloku se nesmí přepisovat a škrtnat a navíc díl A a díl B mají stejné evidenční číslo.

[32] K dotazu zástupce žalované, zda někdy svědek postupoval tak, jak výše uvedl, svědek uvádí, že vše dělal podle toho, jak se to dělat má.

[33] K dotazu soudu, zda si svědek nevybavuje nějaké zvláštnosti, zejména se souzenou věcí, které by napomohly k rozhodnutí věci, svědek uvádí, že ne.

[34] K dotazu soudu, zda lze záznamem v počítači dokladovat, že 17. 8. 2006 byl zapsán přestupek do počítače, zástupce žalované uvedl, že příslušný program EKŘ v roce 2006 nefungoval.

[35] Soud provedl důkaz čtením služebního hodnocení svědka nrap. Jiřího Beneše.

[36] K dotazu soudu, zda žalobce má nějaké námitky proti důvěryhodnosti svědka, zástupkyně uvedla, že konkrétní námitky nemá, ale předmětná věc se jej osobně dotýká, pokud by došlo k pochybení, asi by jej nepřiznal, nebo by jej přiznal zaměstnavateli a nikoli až dnes. Z opatrnosti namítala zástupkyně pravost i správnost listin, chybovat je lidské. Celé dokazování v souzené věci nemůže být postaveno na tvrzeném ústním souhlasu žalobce a zde odkazovala zástupkyně na judikaturu NSS.

[37] V tomto ohledu zástupce žalované poukazuje na to, že i žalobce je ohledně souzené věci zainteresovaný, týká se jeho bodů.

[38] Ve vyjádření ze dne 19. 11. 2012 žalobce poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010, sp. zn. 8 As 68/2010, sp. zn. 8 As 75/2010 a sp. zn. 9 As 25/2010.

[39] Soud si vyžádal od Magistrátu města Olomouce, Ministerstva vnitra a Ministerstva dopravy údaj o tom, zda a kdy žalobce nahlížel do své evidenční karty

(přímo či prostřednictvím CzechPoint). Z úřední činnosti bylo soudu známo, že Česká pošta nezaznamenává údaje o nahlížení do evidence řidičů (spis zn. 76A 12/2011). Z odpovědi Magistrátu města Olomouce soud zjistil, že žalobce požádal o výpis bodového hodnocení dne 6. 4. 2011 a téhož dne ho převzal. Dne 1. 6. 2011 si zástupkyně žalobce JUDr. Eva Fryšová převzala 11 kopií ze spisu. Přestupek ze dne 17. 8. 2006 žalobce napadl až v řízení o námitkách dne 16. 6. 2011, kdy byl blok doložen do spisu zástupkyní žalobce. Ministerstvo dopravy na shora uvedený dotaz nereagovalo do vydání rozsudku vůbec. Žalovaná odpověděla po postoupení na dotaz adresovaný Ministerstvu vnitra tak, že vlastníkem systému je Ministerstvo dopravy.

[40] Další důkazy soud již neprováděl vzhledem k důvodům uvedeným v rozsudku a proto, že za dané procesní situace by nepřinesly pro věc významné důkazy.

[41] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[42] Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 12. 2006, *přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit*. Podle § 84 odst. 2 téhož zákona *proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat*.

[43] Ve věci jde o správní trestání, které je ovládáno přísnějšími principy než běžné správní řízení a zejména než řízení o žádostech. V první řadě je třeba zdůraznit, že spáchání přestupku, stejně jako splnění zákonných náležitostí bloku a blokového řízení, prokazuje správní orgán. Zásada materiální pravdy hraje ve správním trestání klíčovou roli. Pokud nelze bez důvodných pochybností zjistit skutečný stav věci, od trestání se upustí v souladu se zásadou *in dubio pro reo*. Přestupky v dopravě jsou specifické tím, že jejich zjištění má za následek odečet bodů v evidenci řidičů, což může pro řidiče mít nezanedbatelný nebo značný význam.

[44] Přezkoumávání rozhodnutí vydaných v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích není výslovně ve správním soudnictví vyloučeno zákonem. Praxe správních soudů je jednotná v právním názoru, že tam, kde byly splněny podmínky blokového řízení, včetně souhlasu žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení, rozhodnutí v tomto řízení vydaná se nepřezkoumávají. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003-46, č. 505/2005 Sb. NSS, www.nssoud.cz, *pokud soudní řád správní označuje za nepřípustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky [§ 68 písm. a) s. ř. s.], tím spíše (a minori ad maius) musí být nepřípustná žaloba proti rozhodnutí (zde: rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích), které bylo vydáno v důsledku souhlasu účastníka řízení, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek nebude projednáván v řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání*. Na plnění znění všech zde citovaných rozsudků zdejší soud z důvodu stručnosti pouze odkazuje a vyjímá z nich do svého rozhodnutí toliko jádra právních názorů.

[45] O přezkumu rozhodnutí vydaných v důsledku souhlasu účastníka řízení nebylo sporu. To však neznamená, že rozhodnutí o přestupku vydané v blokovém

řízení je nepřezkoumatelné vždy. K tomu se rovněž vyjádřila judikatura - např. podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2010, č. j. 9 As 25/2010-44, *splnění podmínek blokového řízení nelze posuzovat formálně poukazem na existenci bloku, pokud je souhlas účastníka s blokovým řízením v žalobě rozporován a žalobce namítá, že přestupek nespáchal*.

[46] Tento názor podporující přezkum v obdobných případech dále podporuje usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2010, č. j. 1 As 21/2010-47 o postoupení věci rozšířenému senátu, jenž do vydání tohoto rozsudku zdejší soudem ve věci nerozhodl.

[47] K okamžiku vydání rozhodnutí v blokovém řízení se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, č. 2264/2011 Sb. NSS, podle kterého *„rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.“*

[48] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, č. j. 7 As 100/2010-46, byla postoupena rozšířenému senátu otázka, *zda se v případě žalob, jejichž jediným důvodem je tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí, uplatní obecná ustanovení § 72 s. ř. s. o žalobních lhůtách v tom smyslu, že by bylo možno tuto žalobu podat pouze ve dvouměsíční lhůtě počítané od doručení aktu či zdánlivého aktu, jenž je napaden pro tvrzenou nicotnost, nebo ve dvouměsíční lhůtě od doručení rozhodnutí správního orgánu ve věci vyslovení nicotnosti vydaného v řízení podle § 77 odst. 1 věty druhé a § 78 správního řádu*.

[49] Pro stručnost zdejší soud odkazuje na toto rozhodnutí a k souzené věci dodává, že v usnesení byl vysloven *obiter dictum* názor, že vzhledem k zásadním negativním důsledkům pro jednotlivce, které rozhodnutí v blokovém řízení může mít, zejména v případě dopravních přestupků, za které se udělují body podle § 123a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-53, www.nssoud.cz), má za to, že ve věci rozhodnutí vydaných v blokovém řízení by měla existovat možnost nápravy jejich nezákonnosti i v případech, že nejde o jejich nicotnost, přinejmenším tehdy, nebyly-li splněny zákonné podmínky pro jejich vydání. Ostatně podobné důvody vedly první senát Nejvyššího správního soudu k předložení jím projednávané věci, vedené pod sp. zn. 1 As 21/2010, rozšířenému senátu (viz usnesení ze dne 22. 9. 2010, č. j. 1 As 21/2010-47, www.nssoud.cz), v níž jde o otázku přípustnosti obnovy řízení ve věci přestupku postiženého v blokovém řízení.

[50] K žalobcem namítané nicotnosti si soud položil dvě otázky: pokud nebyla žalovaná oprávněna vydat napadený blok, zda se jednalo o nicotnost, ke které musí přihlížet z úřední povinnosti (podle § 76 odst. 2 s. ř. s.) anebo jde o nezákonnost, ke které přihlíží buď jen k námitce žalobce v souladu s dispoziční zásadou anebo z úřední povinnosti, protože tato vada má vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a spadá do okruhu *ex offio* přezkoumávaných vad v souladu s § 76 odst. 1 s. ř. s. včetně konkrétních případů, ke kterým dospěly správní soudy a které se odrazily v judikatuře.

[51] Pokud jde o nicotnost, jako klíčová pro další úvahy shledal zdejší soud dvě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu zde uvedené lze nalézt na www.nssoud.cz) nicotnost je tak intenzívní vadou rozhodnutí, že jej nelze vůbec za rozhodnutí považovat. Pro stručnost soud odkazuje na jeho plné odůvodnění.

[52] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2009, č. j. 3 As 1/2009-171, č. 2475/2012 Sb. NSS, nedostatek právního podkladu jako důvod nicotnosti je uváděn pouze některými autory či zdroji tam citovaných.

[53] Spornou otázkou v souzené věci bylo to, zda žalobce dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a zda v návaznosti na splnění dalších zákonných podmínek byla žalovaná napadené rozhodnutí oprávněna vydat.

[54] Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že pokutový blok nebyl žalobcem podepsán.

[55] Dalším dokazováním soud zjišťoval, zda je možné prokázat naplnění podmínek vydání bloku, tj. zda byl přestupek spolehlivě zjištěn, nestačila domluva a žalobce byl ochoten pokutu zaplatit.

[56] Důkaz navržený žalobcem a provedený blokem ze dne 14. 8. 2006, č. H0380706, série DH/2005, s razítkem Policie ČR - Okresního ředitelství Třebíč, dopravního inspektorátu, soud vyhodnotil jako pro věc nevýznamný, neboť neprokazuje sporné otázky v souzené věci, byť dokresluje situaci, že i v roce 2006 byly bloky „přestupci“ podepisovány.

[57] Ze služebního hodnocení nrap. J. B. ze dne 12. 12. 2011 soud zjistil, že jmenovaný dosahuje velmi dobrých výsledků. Z nedatovaného sdělení žalované na č. I. 55 soud zjistil, že jmenovaný policista obdržel od roku 2004 celkem 46 odměn a neměl žádný trest, u žalované je od 1. 10. 2002.

[58] Otázku důvěryhodnosti nrap. J. B. soud vyhodnotil tak, že ji nezpochybňuje a že ze všech shora uvedených tvrzení a námitek žalobce nedospěl k závěru o nedůvěryhodnosti policisty. Ani tvrzení o tom, že by policista musel řešit storno bloku, manko a své zaměstnání, nevedla soud k tomu, že by zpochybnil svědeckou výpověď, protože uvedená tvrzení byla pouze obecná a hypotetická.

[59] Soud konstatuje, že důvěryhodnost výpovědi svědka nebyla ničím v průběhu dokazování podlomena, čili nebylo tu žádné tvrzení žalobce potvrzené provedeným dokazováním. Přesto výpověď svědka nrap. J. B. nevnesla světlo do přezkoumávané věci, zejména vzhledem k množství jím řešených věcí, velkému časovému odstupu od 17. 8. 2006 a nedostatečnému administrativnímu zachycení skutku a souvisejících okolností – především podpisu na bloku a dále služeb policistů, spáchání skutku (jiný důkaz než tvrzení jednoho policisty neexistuje), a neexistenci evidence konkrétní jednotlivé platby.

[60] Soud shrnuje, že zde na základě provedeného dokazování stojí dvě verze příběhu neboli souhrn tvrzení a ani jednu z verzí nelze dostatečně a bez vážnějších pochybností za dané procesní situace v souzené věci prokázat.

[61] Provedeným dokazováním nebylo postaveno najisto ani prokázáno s dostatečnou mírou jistoty byť i nepřímými důkazy, že žalobce dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a ani to, že přestupek spáchal a byl ochoten pokutu zaplatit. Žalovaná své tvrzení, že pokuta byla uhrazena, neprokázala, jediným důkazem byla výpověď svědka, který však odpovídal obecně a na věc si již vůbec nepamatoval. Při jednání soudu policista žalobce nepoznal, opačně platí totéž.

[62] Provedeným dokazováním výpisem z knihy cenností žalované z roku 2006 soud zjistil, že všechny vybrané prostředky na pokutách v blokových řízeních byly shromážděny a pokud přesáhly částku 5.000 Kč, byly bloky vyúčtovány a částka 5.000 Kč anebo její násobek odevzdána. Jinými slovy, vybraná pokuta nebyla samostatně předána a vyúčtována dalšímu pracovníku tak, aby bylo možno její individuální cestu dohledat, ale všechny vybrané pokuty byly soustředěny hromadně. Vybrané peněžní prostředky žalovaná evidovala nikoli jednotlivě a konkrétně k přijaté pokutě, ale hromadně a proto nebylo možné zjistit, zda pokuta v souzené věci byla zaplacená, a to žalobcem.

[63] Verzi žalované podpořila nepřímo vyjádření správních orgánů o tom, že občanský průkaz uvedený na bloku nebyl hlášen nikdy jako ztracený či odcizený, a o tom, že provozovatelem motorového vozidla registrační značky uvedené na bloku byl žalobce.

[64] Skartace originálu bloku neměla na dokazování v souzené věci žádný vliv s ohledem na to, že žalobce ani žalovaná nerozporovali obsah napadeného rozhodnutí a v kopii jej oba soudy předložili, se shodným obsahem.

[65] K souhlasu účastníků řízení s projednáním přestupku v blokovém řízení lze odkázat na kopie bloků dodané k důkazu žalobcem, že i v době, kdy interní předpisy Policie ČR neukládaly obstarávat podpis účastníka blokového řízení na blok, právě tento podpis byl jednoznačným důkazem souhlasu stanoveného zákonem pro projednání přestupku v blokovém řízení.

[66] Podstatné pro přezkum v souzené věci bylo, zda žalobce dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Vzhledem k výše uvedenému nebyla jednoznačná nebo vysoce pravděpodobná odpověď na položenou otázku obdržena, souhlas žalobce v soudním řízení správním prokázán nebyl. To z důvodu přetrvávajících pochybností soudu otevřelo cestu jak přezkoumání napadeného rozhodnutí, tak současně dovedlo soud v souladu se zásadou správního trestání *in dubio pro reo* k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť souhlas žalobce prokázat nelze a prokázán nebyl. Soud se v této věci ztotožnil i s právním názorem podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, č. 2264/2011 Sb. NSS, podle kterého *rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.*

[67] V souzené věci nicotnost napadeného rozhodnutí zdejší soud neshledal, neboť se v ní nejednalo o natolik intenzivní vadu, která by k ní vedla. Přestupek, o který se v souzené věci jedná, byla žalovaná oprávněna v souladu s § 86 zákona

o přestupcích ve znění účinném k 17. 8. 2006 projednat v blokovém řízení, nejde proto o stejnou situaci, jaká je popsána v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, č. j. 7 As 100/2010-46.

[68] Pro úplnost zdejší soud dodává, že zásada materiální pravdy a z ní plynoucí požadavky kladené na správní trestání jsou zdůrazňovány v judikatuře týkající se správního trestání. K tomu soud přihlédl i v souzené věci. V případech, kdy jde o zjištění přestupku, jehož spáchání se prokazuje důkazy toliko svědeckými výpověďmi – např. policistů - na základě toho, co viděli (držení záznamového zařízení, nepoužití bezpečnostních pásů), je klíčové prokázání přestupku tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Svědecká výpověď je použitelná jako důkaz jen tehdy, když je důvěryhodná. Pokud nejsou pochybnosti o důvěryhodnosti výpovědí, i v tomto případě nepostačuje pouhé zahlédnutí skutku policisty, pokud tyto a/nebo jiné důkazy k prokázání spáchání přestupku nejsou dostačující a použije se zde zásada *in dubio pro reo*. Zde odkazuje soud na svou judikaturu, především rozsudky sp. zn. 76 A 19/2010, 76 A 21/2011, 76 A 25/2011 a v nich odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2011, č. j. 8 As 100/2011-70, v návaznosti na rozsudky téhož soudu ze dnů 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63, a 22. 7. 2011, č. j. 7 As 102/2010-86.

[69] Soud konstatuje, že za dané procesní situace popsané shora, která není běžná a je specifická, nemůže být dána ve správním trestání v blokovém řízení při nesplnění jeho zákonných podmínek, resp. při neprokazatelnosti jejich splnění, osobám, uznaným vinnými ze spáchání přestupku menší ochrana než těm, kteří byli uznáni vinnými ze spáchání přestupku v běžném správním nezkráceném řízení. Právo nemá být ani všemocné, ani bezmocné (srov. příspěvek JUDr. Karla Čermáka in Osobnost soudce vnějším pohledem, záznam z konference pořádané Soudcovskou unií. Časopis Soudce 10-11/2012, str. 34).

[70] Soud také rozhodoval s ohledem na právní názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, podle kterého neexistuje u přestupků institut obdobný zahlazení a k tomu je třeba přihlížet.

[71] Soud dodává, že při celkovém hodnocení věci byl veden i povinností ústavně-konformního výkladu a zohlednil právo žalobce na spravedlivý proces se všemi jeho součástmi (blíže viz MOLEK, P. *Právo na spravedlivý proces*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012, 576 s.).

[72] Závěrem soud konstatuje, že provedeným řízením nebylo prokázáno, že žalobce dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a proto napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná vázána podle § 78 odst. 5 s. ř. s. právním názorem soudu o tom, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nelze prokázat poskytnutí souhlasu žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení.

[73] Úspěšnému žalobci soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. náhradu nákladů řízení podle § 57 odst. 1 s. ř. s. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000 Kč a odměně za zastupování za šest úkonů právní služby podle § 9 odst. 2 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v částce 6 x 2.100 Kč a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 6 x 300 Kč. Podle § 57 odst. 2 s. ř. s. patří k nákladům řízení rovněž

částka, která odpovídá příslušné sazbě daně, vypočtená z odměny za zastupování a z náhrad, tzn. 20 % z částky 14.400 Kč, tj. 2.880 Kč, celkem s náhradou za soudní poplatek 19.280 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 21. 11. 2012

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně